

λάκι τους τὸ ἀμεγάλωτο κι ἀφοῦ μεγαλώσουνε τίς πολύτερες φορές δὲν τοὺς τὸ γυρίζουνε ἑκατομμύρια ἀλήθειες, Ψυχάρηδες, Παλακμάδες, Πάλληδες καὶ τὰ ρέστα. Δὲν τὴν καταλαβαίνουνε, λένε, τὴ γλώσσα τους τὴ φυσική, πού τοὺς τὴ φτιασιδώνουνε τὰ σκολεῖα καὶ χάνουνε καιρὸ πολύτιμο, πού δὲν ξαναγουρίζει, γιὰ νὰ καταλάβουνε τί θὰ πῆ ἀγνωῶ - λέξη πού δὲν εἶναι καὶ τόσο κουρεμένη, φανταστεῖτε γιὰ τίς πιὸ κουρεμένες κι ἀμυχλιαρές (γράφει ἀμυαλές) πῶς χρειάζεται.

Ἄλλὰ σίμπως τὴν παρατρένην τὴν κουβέντα καὶ θὰ κουραστήκατε.

Ἀθήνα.

ΛΙΑΙΚΑ ΑΘ. ΜΠΕΤΣΙΚΑ

Ο.ΤΙ ΕΒΛΕΤΕ

— Ὁ «Κριτικὸς τοῦ Νουμά» μᾶς ἔγραψε πὼς εἰτοιμάζει μιὰ κριτικὴ μελέτη γιὰ τὰ καινούρια «Ρέδα καὶ Μήλα» (τόμος Β', μέρος Β') καὶ θὰ μᾶς τὴ στείλει τὸν ἄλλο μῆνα.

— Στὸ «Λαὸ» τῆς Σμύρνης (ἔκτακτον φύλλον τῆς πρώτης τοῦ ἔτους 1910) ὁ συνεργάτης μᾶς κ. Κ. Χατζόπουλος (Πέτρος Βασιλικὸς) δημοσιεύει μὲ τὸν τίτλο «Μιὰ ματιὰ στὸ 1909» σύντομη κριτικὴ ἐπιθεώρηση τῆς φιλολογικῆς παραγωγῆς τῆς παρασμένης χρονιάς.

— Μᾶς στάλθηκε ἀπὸ τὸ Βόλο ἕνα βιβλιαράκι μὲ τίτλον «Ὁ τίτλος τοῦ «Κιστόφυλλο» καὶ ποιητῆς ὁ κ. Ἄγγελος Ἡλιόπουλος. Τὸ διαβάσαμε τὸ βιβλιαράκι μ' εὐχαρίστηση καὶ τὴν ἐντύπωσίν μας θὰ τὴν ποῦμε σὲ κατοπινὸ φύλλον τοῦ «Νουμά».

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κκ. R. Park, στὸ Λίβερπουλ καὶ M. Ζαβ. στὴν Κέρκυρα. Λάβουμε τὴ συνδρομὴ τοῦ 310 καὶ σὰς εὐχαριστοῦμε.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀνλοποιεῖ ὅτι

κατ' ἀπόφασιν τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου συγκαλεῖται τὴν 3)16 Φεβρουαρίου 1910 ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Τραπεζῆς ἡ ἔτησίαι τακτικὴ Συνέλευσις τῶν μετόχων εἰς τὴν παρεκαλοῦνται νὰ παρευρεθῶσιν οἱ

τὰ λόγια αὐτὰ καὶ τ' ἀργουροῦσε ἡ ψυχὴ τῆς Χρυσούλας, - εἶται κάνει καὶ τὸ χῶμα τὸ διψασμένο τῆς γλάστρας ὅταν πέφτει ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἢ δροσοῦλα.

(— ὦ! νὰ ζήτω, νὰ μαζευτῶ στὰ γόνατά σου, νὰ γλυστήρω κατὼ στὰ πόδια σου, νὰ μὴν κουνῶ, νὰ μὴ σαλεύω, νὰ σὲ κυτᾶζω μόνο καὶ νὰ φιλῶ τίς χούφτες τῶν χειρῶν σου, Ὁρέστη μου! Ὁρέστη μου! βοήθησέ με καὶ μὴ μ' ἀφήτεις ἀνυπεράσπιστη! Πεθαίνω!)

Ἐπιανε τὰ χέρια του καὶ τᾶβαζε ἀπάνω στὸ μέτωπό της κι ἀποκοιμότανε.

VI

Ἐῖτανε ἕνα κερὰκι μεγάλο, τρικάρτο, κ' εἶσανε φουσκωμένα τὰ πανιά του καὶ κατάλευκα καὶ στὴν ἀφρογεννήτρα πλώρη μιὰ γοργόνα ξύλινη ἀποκρεμότανε καὶ καμάρανε τὴν ὁμορφιά της στὸ γιὰλὸ καὶ τὰ βυζᾶ της τὰ πλέρια καὶ σφιχτὰ ἀλαφροσκασμένα εἶσανε ἀπὸ τὴν ἀρμύρα τῆς θάλασσας.

Στὴν πλώρη στεκότανε κ' ἡ Χρυσούλα κ' ἡ καρδιά της εἶχε κι αὐτὴ ἀπλωμένα τὰ πανιά της κι ἀρμένιζε. Κάποια θαλασσοπούλια ἀρμυροφτέ-

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 1,000,000 ΚΕΡΑΗ

Καθ' ἐκάστην κλήρωσιν ἐκδίδονται 100,000 γραμμάτια ἀξίας . . . 400,000 παρέχοντα κέρδη εἰς 2,290 γραμμάτια ἀξίας δραχ. 200,000. Διὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 28 Φεβρουαρίου 1910 ἐξεδόθησαν ὑπ' αὐξῶντα ἀριθμ. 1 25,000 ἈΚΕΡΑΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς ἀκέραιον τὸ κέρδος τιμώμενα ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΔΡΑΧΜΩΝ καὶ ὑπ' αὐξῶντα 25,001, 100,000. ΤΕΤΑΡΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΥ τιμώμενα ΜΙΑΣ ΔΡΑΧΜΗΣ καὶ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

Κέρδη ἐκάστης κληρώσεως

1 εἰς	80,000	80,000
1 εἰς	20,000	20,002
2 ἀπὸ	2,500	5,000
6 ἀπὸ	1,000	6,000
15 ἀπὸ	400	6,000
25 ἀπὸ	200	5,000
1950 ἀπὸ	40	78,000
2000		200,000

Ἡ πρώτη κλήρωσις γενήσεται τῇ 28 Φεβρουαρίου (13 Μαρτίου), 1919, ἡ δευτέρα τῇ 25 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) 1910, ἡ τρίτη τῇ 27 Ἰουνίου (10 Ἰουλίου) 1910, ἡ τετάρτη τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1910 καὶ ἡ πέμπτη τῇ 31 Δεκεμβρίου 1910 (31 Ἰανουαρίου 1911).

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ, Ἰπουργεῖον Οἰκονομικῶν, εἰς Ἀθήνας.

Ὁ Διευθύνων τμηματάρχης

Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

κατὰ τὸ ἀρθρον 47 τοῦ Καταστατικοῦ δικαιοῦμενοι νὰ μετασχωσιν αὐτῆς κ. κ. μέτοχοι καὶ οἱ εἰδικοί τούτων ἀντιπρόσωποι.

Οἱ κάτοχοι ἀνώνμων μετοχῶν θέλοντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν τακτικὴν ταύτην συνέλευσιν, ὀφείλουσι κατὰ τὸ ἰδίαιον α' τοῦ ἀρθρου 51 τοῦ Καταστατικοῦ δεκαπέντε ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐναρξέως τῶν συνεδριάσεων νὰ καταθέσωσι ἐπὶ ἀποδείξει τοῦς τίτλους αὐτῶν ἐντὸς μὲν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Κεντρικὸν τῆς Τραπεζῆς Κατάστημα, ἢ τὰ Ὑποκαταστήματα αὐτῆς, ἐκτὸς δὲ τῆς Ἑλλάδος παρὰ τοῖς ἐκεῖ ἀνταποκριταῖς της, ἦτοι:

Ἐν Παρισίαις πρὸς τοῖς κ. κ. de Rothschild freres.

Ἐν Βερολίνῳ παρὰ τῇ Nationalbank fur Dentsihland.

Ἐν Βιέννῃ παρὰ τῇ Wiener Bank Verein.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῷ κ. Α. Ζαρίφη.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ, Σμύρνη, Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Καίρῳ παρὰ τῇ Τραπεζῇ Ἀνατολῆς.

Ἐν Κρήτῃ παρὰ τοῖς Καταστήμασι τῆς Τραπεζῆς Κρήτης.

Ἀθήνησι, 1 Ἰανουαρίου 1910.

Ὁ Διοικητῆς

Σ. Στροῖτις

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Συμμόνωσ τῷ ἀρθρῷ 42 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς, καλοῦνται οἱ κ. κ. μέτοχοι εἰς ἑτησίαν τακτικὴν συνέλευσιν τὴν 12 Φεβρουαρίου ε. ε. ἡμέραν Περσικεὺν καὶ ὥρα 5 μ. μ. ἐν τῷ Καταστήματι αὐτῆς.

Αἱ μετοχαὶ δέον νὰ κατατεθῶσι δώδεκα ἡμέρας πρὸ τῆς Συνελεύσεως παρὰ τῇ Λαϊκῇ Τραπεζῇ, εἴτε παρ' ὀποιοῦδήποτε ἑτέρου ἀνεγνωρισμένη Τραπεζῇ ἐν Ἀθήναις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰανουαρίου 1910.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου

Κ. Θ. Κυριακὸς

ἀρπάζουν ἀπὸ τὰ μαλλιά τους ὄμορφους ναύτες καὶ τοὺς νιούς τοὺς ψευδαῆς καὶ τοὺς δύστυχους ἐρωτοδοξεμένους πού γυρνῶν ἀφαιρεμένοι στ' ἀκρογιαλῆα.

Θέ μου! πότε νὰ φτάσω στὴν Πατρίδα! Πότε νὰ φτάσω στὴν Πατρίδα!

Τὸ κορμί της ἀναπνέουσε ζεστὸ καὶ γλυκὸ καὶ ρουρούτε τὸν ἥλιον. Ἐναν ἥλιον λεβέντη καὶ νέο καὶ δυνατό πού σφίγγει στὴν ἀγκυλιὰ του τὴ Γῆς καὶ τὴν κάνει νὰ τρίζει.

— Πότε νὰ φτάσω στὴν Πατρίδα!

Ἐλεγε καὶ ξανάλεγε ἡ Χρυσούλα κ' ἡ καρδιά της πασίχρη κλωτσούσε δυνατὰ, σὰν πουλὶ πού φρεσκοπᾶ καὶ θελεῖ νὰ ξεσκλαβωθεῖ καὶ νὰ πετάξει κι αὐτὸ μαζί μὲ τοὺς γλάρους, πού φωνάζουνε μπροστά της καὶ τὴν κλωθῶνε.

— ὦ! γιατί ἂν ὑπόφερα, ἂν ἐκλιψα, ἂν ἀρρώτησα, ἂν καταράστηκα τὴ ζωὴ κι ἀπλωσα τὰ χέρια στὸ μαῦρο κι ἀρχαγιασμένο Χρῶ—εἶτανε γιατί εἶμου α μακριὰ σου, ὦ Πανάγια Ἑλλάδα! ὦ! γαλανὰ ἀκρογιαλῆα καὶ νύχτες μενεξεδένιες καὶ φεγγαροστάλαχτες ἐλιές καὶ βουὰ γαλαζοαμάτα.

ὦ! Πατρίδα μου! Πατρίδα μου!

Ἡ καρδιά της ξεχειλοῦσε κ' ἐπνιγε τὸ λκιμὸ της.

— Νά, οἱ ποδιές τῶν βουῶν μας πού ἀρχίζουνε κι ἀπλώνονται στὸ οὐρανοθάλασσο μὲ τὰ λευκὰ χωριά τὰ κεντημένα ἀπάνω τους, νά, τὰ θαλασσοπούλια μας πού τρέχουνε νὰ μᾶς πρωτοχαιρετίσουνε, νά, τὸ ἀνάσασμα τὸ μεσοκομυριμένο, πού μᾶς στέλνουνε τὰ καλοήθικωπα περιβόλια, μὲ τοὺς χρυσοὺς μελιζύμωτους καρπούς πού ἀρμαζώνουνε καὶ κοκκινίζουνε καὶ λιώνουν σὰ φιλὶ ἀπάνω στὸ στόμα! Πῶς ὑψώνει ἡ θάλασσα τὰ στήθια της ὅσο μπορεῖ πῶς ἀψηλὰ γιὰ νὰ τὰ φιλήσει ὁ ἥλιος!

(Ἀκολουθεῖ)